

men er passende, ikke er Grund til at forandlelige en ny Auktion afholdt, da Vedkommende saa ikke er forpligtet til at staae ved det Bud, han har gjort. Hvad Kjøbesummens Størrelse angaaer, da maa jeg efter de nøiagtige Forhandlinger, jeg i denne Henseende har havt med mine Meddeeltagere i Udvalget, og ligeledes efter de Dplysninger, der iøvrigt ere fremkomne, ansee den for at være meget fordeeltagtig for Staten. Der blev rigtignok sidste Gang sagt, at, hvis det var Tilfældet, at den var for stor, saa kunde det ogsaa være et Argument for Thinget til at forsøge en ny Auktion; men det troer jeg dog ikke, at man i Almindelighed kan ansee for at være rigtigt. Jeg troer ikke, at det vil være imod Thingets Værdighed at approbere et Bud, om det end ogsaa virkelig skulde findes at være noget for stort. Det maa overlades til de private Folk, der byde ved Auktionen, om de byde for høit eller for lavt. Derimod er det efter mit Begreb ingenlunde afgjort, at fordi Kjøbesummen nu er passende, man derfor ved en ny Auktion vil kunne erholde den samme. Det er en Erfaring, som vist de fleste af de ærede Herrer have gjort, at naar der bliver afholdt en ny Auktion, og der — saaledes som her er Tilfældet — kun er visse Folk, som kunne byde paa Eiendommen, komme de let overeens om ikke at byde hverandre over, og det kan da let hændes sig, at den nye Kjøbesum bliver mindre end den, der engang er budt.

Under disse Omstændigheder tør jeg for min Deel ikke stemme for, at nogen ny Auktion afholdes, men jeg stemmer for, at Loven antages uforandret, saaledes som ogsaa Udvalget i sin Betænkning har indstillet.

Flensborg. Naar jeg skal tillade mig at stemme imod denne Lov, saa er det fordi jeg fra mit Standpunkt ikke kan ansee Sagen for saaledes oplyst, at man kan have en begrundet Mening derom. Det anseer jeg nemlig for at være en nødvendig Betingelse for at jeg skal kunne stemme for en Lov, at jeg kan have en saadan Mening om Loven. Det heder, at Den afhændes til Arvesæfte; men paa en Tid som denne, hvor Selveiendom søges udbredt, maa det Spørgsmaal saameget meer paa- trænge sig: hvorfor til Arvesæfte og ikke til

Eiendom? Paa dette Spørgsmaal har imidlertid hverken den høitærede Minister eller den ærede Ordfører kunnet give noget Spar. Ja, Ordføreren har endog erklæret sig ude af Stand til at give nogen Dplysning i denne Retning, og hvad den sidste ærede Taler fremkom med, var kun blotte Gissninger. Men at gaae hen og votere en Lov, som indeholder en væsentlig Bestemmelse, hvis Grund man ikke kjender med Visshed, kan jeg efter min inderste Overbeviisning ikke tilraade. Det er sagt, at man ikke skulde lade den Tid, i hvilken den Mand, der har budt paa Den til Arvesæfte, er bunden ved sit Bud, gaae hen. Denne Betragtning har ikke for mig nogen synderlig Værdi. Jeg maa i den Henseende henholde mig til, hvad et æret gesilligt Medlem her af Thinget yttrede under Sagens forrige Behandling. Har han budt for meget, saa er det i et Tilfælde, som det nærværende, vel ingen synderlig stor Skade, at han faaer Lov til at træde tilbage. Og har han budt for lidet, saa vil vel sagtens det Samme eller maaskee endog Mere kunne opnaaes, naar Den paany opbydes enten alene til Selveiendom eller alternativt til Selveiendom eller Arvesæfte.

Jeg tar saaledes ikke stemme for Loven.

Judenrigsministeren: Idet jeg med Hensyn til Grunden, hvorfors denne D er afhændet til Arvesæfteeiendom, hovedsageligen kan henholde mig til, hvad den første ærede Taler idag har yttret, maa jeg med Hensyn til hele Dens Bestaafenhed ansee det for en meget ligegyldig Sag, om denne ubeboede D sælges til Arvesæfte eller til Selveiendom; og med Hensyn til Kjøbesummen, troer jeg, at den er saa stor, som man kan vente. Den hele Kjøbesum vil blive en reen Indtægt for Statskassen, da det samme Beløb vil blive svaret i Arvesæfteafgift, som hidtil er svaret i Løse, saa fra den Side kan der vistnok ikke være noget Betænkkeligt ved Sagen. Og skulde det ogsaa være muligt at bringe lidt mere, et Par Hundredealer mere, ud ved en ny Auktion, saa vilde jeg dog ansee det for lidet ønskeligt. Den Nytte og det Erhverv, som Manden, der har kjøbt Den, skal have af den, er forbunden med saamange Farer, Vanskeligheder og Besværligheder, at man vist ikke har nogen Grund til